II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2021/1833,

annettu 14 päivänä heinäkuuta 2021,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU täydentämisestä täsmentämällä perusteet sen määrittämiseksi, milloin toimintaa on pidettävä pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintana konsernitasolla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU ([1]) ja erityisesti sen 2 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Sen arvioiminen, käyvätkö henkilöt kauppaa omaan lukuunsa tai tarjoavatko ne hyödykejohdannaisiin, päästöoikeuksiin tai päästöoikeusjohdannaisiin liittyviä sijoituspalveluita unionissa pääasiallisen liiketoimintansa oheistoimintana, olisi suoritettava konsernitasolla. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ([2]) 2 artiklan 11 kohdan määritelmän mukaisesti konsernin katsotaan käsittävän emoyrityksen ja kaikki sen tytäryritykset. Tätä asetusta sovellettaessa siihen sisältyvät yhteisöt, jotka sijaitsevat unionissa ja kolmansissa maissa, riippumatta siitä, onko konsernin päätoimipaikka unionissa vai sen ulkopuolella.

(2) Arviointi olisi tehtävä kolmena vaihtoehtoisena testinä, jäljempänä 'oheistoimintaa koskevat testit', jotka perustuvat konserniin kuuluvien henkilöiden kaupankäyntitoimintaan. Testeissä olisi määritettävä, käyvätkö konserniin kuuluvat henkilöt kauppaa omaan lukuunsa. Jos kyseiset henkilöt tarjoavat hyödykejohdannaisiin, päästöoikeuksiin tai päästöoikeusjohdannaisiin liittyviä sijoituspalveluita unionissa niin laajamittaisesti konsernin pääasialliseen liiketoimintaan nähden, ettei kyseistä toimintaa voida katsoa oheistoiminnaksi konsernitasolla, jolloin kyseisiä henkilöitä olisi vaadittava hankkimaan toimilupa sijoituspalveluyrityksenä. Jotta voidaan ottaa huomioon niiden heterogeenisten konsernien taloudellinen todellisuus, joiden on arvioitava, onko niiden kaupankäynti pääasiallisen liiketoimintansa oheistoimintaa, näiden henkilöiden olisi voitava päättää, mikä kolmesta vaihtoehtoisesta testistä tehdään sen määrittämiseksi, onko niiden kaupankäyntitoiminta tietyn konsernin pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintaa. Jos henkilön kaupankäyntitoiminta on jonkin edellä mainitun testin mukaan oheistoimintaa, sitä olisi pidettävä pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintana direktiivin 2014/65/EU 2 artiklan 1 kohdan j alakohtaa sovellettaessa.

([1]) EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349.

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

(3) Ensimmäisen vaihtoehtoisen testin mukaan henkilön toiminta olisi pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintaa, jos sen unionissa kaupankäynnin kohteena olevien nettoarvon tilityksellä toteutettavien hyödykejohdannaisten, päästöoikeuksien tai päästöoikeusjohdannaisten, lukuun ottamatta kauppapaikassa kaupankäynnin kohteena olevat hyödykejohdannaiset, päästöoikeudet tai päästöoikeusjohdannaiset, jäljellä olevan vastuun nettomäärän nimellisarvo alittaa kolmen miljardin euron vuosittaisen raja-arvon, jäljempänä 'vähimmäisraja-arvoa koskeva testi'.

(4) Toisessa vaihtoehtoisessa testissä verrataan henkilön kaupankäyntitoiminnan kokoa konsernin koko kaupankäyntitoimintaan unionissa, jäljempänä 'kaupankäyntiä koskeva testi'. Henkilön kaupankäynnin volyymi olisi määritettävä vähentämällä kyseisen henkilön kokonaiskaupankäynnin volyymista niiden liiketoimien yhteenlaskettu volyymi, jotka toteutetaan konsernin sisäisen likviditeetin tai riskien hallinnan tarkoituksessa, joilla vähennetään objektiivisesti mitattavalla tavalla suoraan kaupalliseen toimintaan tai rahoitustoimintaan liittyviä riskejä tai joilla täytetään likviditeetin tarjoamista kauppapaikalla koskevat velvoitteet, jäljempänä 'etuoikeutetut liiketoimet'. Sopimukset, joissa konserniin kuuluva henkilö, joka on jonkin tällaisen sopimuksen osapuoli, on saanut toimiluvan direktiivin 2014/65/EU tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ([3]) mukaisesti, olisi vähennettävä henkilön kaupankäyntitoiminnasta. Konsernin kokonaiskaupankäynti unionissa sisältää etuoikeutetut liiketoimet ja sopimukset, joiden osapuolena olevalla konserniin kuuluvalla henkilöllä on direktiivin 2014/65/EU tai direktiivin 2013/36/EU mukainen toimilupa.

(5) Kaupankäynnin volyymi olisi määritettävä hyödykejohdannais-, päästöoikeus- tai päästöoikeusjohdannaissopimusten bruttonimellisarvona unionissa kolmen edeltävän vuotuisen jakson liukuvan keskiarvon perusteella.

(6) Kaupankäynnin volyymiä, jota käytetään parametrinä kaupankäyntiä koskevassa testissä, pidetään korvaavana indikaattorina, joka kuvaa henkilön tai konsernin pääasiallisena liiketoimintanaan harjoittamaa kaupallista toimintaa. Tämän korvaavan indikaattorin käytön pitäisi olla vaivatonta ja kustannustehokasta: se perustuu tietoihin, joita vaaditaan kerättäviksi säännösten noudattamiseksi, kuten liiketoimien raportoimista varten, ja samalla se on hyvin tarkoituksenmukainen.

(7) Kyseinen korvaava indikaattori on asianmukainen, koska järkevästi toimiva riskiaverssi yhteisö, kuten hyödykkeiden tai päästöoikeuksien tuottaja, jalostaja tai kuluttaja, pyrkii suojaamaan pääasiallisena liiketoimintanaan harjoittamansa kaupallisen toiminnan volyymin vastaavalla volyymilla hyödykejohdannaisia, päästöoikeuksia tai päästöoikeusjohdannaisia. Sen vuoksi sen kaiken hyödykejohdannaisilla, päästöoikeuksilla tai päästöoikeusjohdannaisilla käydyn kaupan volyymi, joka on mitattu kyseisten rahoitusvälineiden bruttonimellisarvona, on konsernin pääasiallisen liiketoiminnan volyymia kuvaava asianmukainen korvaava indikaattori. Koska konsernit, joiden pääasiallinen liiketoiminta ei liity hyödykkeisiin tai päästöoikeuksiin, eivät käyttäisi hyödyke- tai päästöoikeusjohdannaisia riskien vähentämiseen, niiden hyödykejohdannaisilla, päästöoikeuksilla tai päästöoikeusjohdannaisilla käytyä kauppaa ei pitäisi pitää suojautumisena.

(8) Hyödykejohdannaisten käyttöä riskien vähentämiseen ei voida kuitenkaan pitää täydellisenä korvaavana indikaattorina, joka kuvaisi kaikkea kyseisen henkilön tai konsernin pääasiallisena liiketoimintanaan harjoittamaa kaupallista toimintaa, sillä siinä ei välttämättä oteta huomioon sellaisia muita käyttöomaisuuteen tehtyjä sijoituksia, jotka eivät liity johdannaismarkkinoihin.

(9) Toisen testi ei mittaa välttämättä asianmukaisella tavalla kokoonsa nähden merkittäviä pääomasijoituksia infrastruktuurin perustamiseen sekä kuljetus- ja tuotantovälineisiin tehneen henkilön pääasiallista toimintaa. Siinä ei myöskään tunnisteta sijoituksia, joita ei voida suojata rahoitusmarkkinoilla. Sen vuoksi on tarpeen säätää kolmannesta menetelmästä, jossa käytetään käytettyyn pääomaan perustuvaa metriikkaa, jolla mitataan, onko kaupankäynti konsernin pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintaa.

(10) Kolmas vaihtoehtoinen testi eli käytettyä pääomaa koskeva testi otetaan käyttöön, jotta heterogeenisten konsernien todellinen talouden tila tulisi otetuksi huomioon, kun konsernit joutuvat arvioimaan, onko niiden kaupankäynti konsernin pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintaa. Tähän luetaan mukaan konsernit, jotka tekevät kokoonsa nähden merkittäviä pääomasijoituksia esimerkiksi infrastruktuurin perustamiseen sekä kuljetus- ja tuotantovälineiden hankkimiseen sekä sijoituksia, joita ei ole helppo suojata rahoitusmarkkinoilla. Koska kolme vaihtoehtoista testiä sopii eri konsernien erilaisiin talouden tilanteisiin, kaikki testit ovat yhtä lailla sopivia, vaihtoehtoisia ja itsenäisiä menetelmiä sen määrittämiseksi, onko kaupankäynti tietyn konsernin pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintaa. Jos henkilön kaupankäyntitoiminnan todetaan olevan jonkin edellä mainitun testin mukaan oheistoimintaa, sitä olisi pidettävä pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintana direktiivin 2014/65/EU 2 artiklan 1 kohdan j alakohtaa sovellettaessa.

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

(11) Kolmannessa testissä konserniin kuuluvien henkilöiden harjoittaman oheistoiminnan volyymia kuvaavana korvaavana indikaattorina käytetään arvioitua pääomaa, joka finanssialan ulkopuolisen konsernin olisi säilytettävä itsellään hyödykejohdannaisilla, päästöoikeuksilla ja päästöoikeusjohdannaisilla unionissa käytyyn kauppaan liittyvistä muista positioista kuin etuoikeutettuihin liiketoimiin liittyvistä positioista aiheutuvan markkinariskin varalta. Baselin pankkivalvontakomiteassa laadittua kehystä, joka on pantu unionissa täytäntöön direktiivillä 2013/36/EU, käytetään suhteellista nimellispääomaan perustuvaa positioiden painotusta varten. Tässä yhteydessä hyödykejohdannaisiin, päästöoikeuksiin tai päästöoikeusjohdannaisiin liittyvä nettopositio unionissa olisi määritettävä nettouttamalla tietyn tyyppisiin hyödykejohdannais-, päästöoikeus- tai päästöoikeusjohdannaissopimuksiin, kuten futuureihin, optioihin, termiineihin tai warrantteihin, liittyvät pitkät ja lyhyet positiot. Nettopositiota määritettäessä nettouttamisen olisi tapahduttava riippumatta siitä, missä sopimuksella käydään kauppaa, kuka on vastapuolena ja mikä on sopimuksen maturiteetti. Toisaalta asiaankuuluvaan hyödykejohdannais-, päästöoikeus- tai päästöoikeusjohdannaissopimukseen liittyvä bruttopositio olisi määritettävä laskemalla yhteen tiettyä hyödykettä, päästöoikeutta tai päästöoikeusjohdannaista koskeviin sopimuksiin liittyvät nettopositiot. Tällöin tietyntyyppiseen hyödykejohdannais-, päästöoikeus- tai päästöoikeusjohdannaissopimukseen liittyviä nettopositioita ei pitäisi nettouttaa keskenään.

(12) Kolmannessa testissä konsernin arvioidun pääoman määrää olisi verrattava kyseisen konsernin käyttämän pääoman tosiasialliseen määrään, jonka pitäisi vastata konsernin pääasiallisen toiminnan volyymia. Käytetty pääoma olisi laskettava vähentämällä konsernin taseen loppusummasta sen nykyiset velat. Nykyisten velkojen olisi käsitettävä seuraavien kahdentoista kuukauden kuluessa erääntyvät velat.

(13) Oheistoimintaa koskevien testien tarkoituksena on tarkistaa, olisiko konserniin kuuluvien henkilöiden, joilla ei ole direktiivin 2014/65/EU mukaista lupaa, haettava lupaa hyödykejohdannaisiin, päästöoikeuksiin ja päästöoikeusjohdannaisiin unionissa liittyvän toimintansa suhteellisen tai absoluuttisen volyymin vuoksi. Oheistoimintaa koskevilla testeillä määritetään se hyödykejohdannaisilla, päästöoikeuksilla ja päästöoikeusjohdannaisilla unionissa käydyn kaupan volyymi, jota varten konserniin kuuluvat henkilöt eivät tarvitse direktiivin 2014/65/EU mukaista lupaa sen vuoksi, että kyseinen toiminta on konsernin pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintaa. Konsernin oheistoiminnan volyymi on siis asianmukaista laskea käyttämällä sellaisia perusteita, joissa kaikissa kolmessa testissä ei oteta huomioon kyseisen direktiivin mukaisen luvan saaneiden konsernin jäsenten harjoittamaa toimintaa, jotta voidaan arvioida, mikä on sen todellisen oheistoiminnan volyymi, jota ilman lupaa toimivat konsernin jäsenet harjoittavat.

(14) Jotta markkinaosapuolet voisivat suunnitella ja harjoittaa liiketoimintaansa järkevästi ja jotta otetaan huomioon toiminnan kausittainen vaihtelu, pääasiallisen liiketoiminnan oheistoiminnaksi katsottavan toiminnan määrittämistä koskevien vaihtoehtoisten testien laskelmien olisi perustuttava kolmen vuoden jaksoon. Sen vuoksi yhteisöjen olisi arvioitava vuosittain, ylittävätkö ne yhden kolmen vaihtoehtoisen testin kolmesta raja-arvosta, laskemalla kolmen vuoden liukuva keskiarvo. Tämä velvollisuus ei saisi kuitenkaan rajoittaa toimivaltaisen viranomaisen oikeutta pyytää milloin tahansa henkilöä raportoimaan, mitä perustetta käyttäen henkilö on arvioinut direktiivin 2014/65/EU 2 artiklan 1 kohdan j alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetun toimintansa olevan pääasiallisen liiketoimintansa oheistoimintaa.

(15) Liiketoimia, jotka vähentävät objektiivisesti mitattavalla tavalla kaupalliseen toimintaan tai rahoitustoimintaan sekä konsernin sisäisiin liiketoimiin suoraan liittyviä riskejä, olisi tarkasteltava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 ([4]) säännösten mukaisella tavalla. Komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 149/2013 ([5]) viitataan kuitenkin sellaisten johdannaisilla toteutettujen liiketoimien yhteydessä, jotka vähentävät objektiivisesti mitattavalla tavalla kaupalliseen toimintaan tai rahoitustoimintaan suoraan liittyviä riskejä, ainoastaan johdannaisiin, joilla ei käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla, kun taas direktiivin 2014/65/EU 2 artiklan 4 kohta käsittää johdannaiset, joilla käydään kauppaa kauppapaikoilla. Kun oheistoimintaa koskevat testit kattavat myös johdannaiset, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla, ja johdannaiset, joilla ei käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla, on aiheellista ottaa huomioon johdannaiset, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla, sellaisten liiketoimien yhteydessä, joiden katsotaan objektiivisesti mitattavalla tavalla vähentävän kaupalliseen toimintaan tai rahoitustoimintaan suoraan liittyviä riskejä.

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

([5]) Komission delegoitu asetus (EU) N:o 149/2013, annettu 19 päivänä joulukuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä epäsuoria määritysmenettelyjä, määritysvelvollisuutta, julkista rekisteriä, markkinapaikkaan pääsyä, finanssialan ulkopuolisia vastapuolia ja sellaisiin OTC-johdannaissopimuksiin sovellettavia riskienpienentämistekniikoita, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, koskevien teknisten sääntelystandardien osalta (EUVL L 52, 23.2.2013, s. 11).

(16) Joissakin olosuhteissa, esimerkiksi kun markkinoiden olemassa oleva likviditeetti on riittämätön tai vastaavaa johdannaissopimusta ei ole käytettävissä, ei välttämättä ole mahdollista suojautua kaupalliselta riskiltä käyttämällä hyödykejohdannaissopimusta, joka liittyy suoraan kyseiseen riskiin, eli sopimusta, jolla on täsmälleen sama kohde-etuus ja toimituspäivä kuin katettavalla riskillä. Tällaisessa tapauksessa olisi sallittava, että henkilö käyttää riskinsä kattamiseksi muuta rahoitusvälinettä suojaavaa läheisesti korreloivaa välinettä (proxy hedging), esimerkiksi välinettä, jolla on erilainen mutta taloudellisen käyttäytymisen kannalta hyvin samankaltainen kohde-etuus. Lisäksi on sallittua, että makro- tai portfoliosuojausta (macro/portfolio hedging) voivat käyttää henkilöt, jotka tekevät hyödykejohdannaissopimuksia suojautuakseen riskiltä suhteessa omiin kokonaisriskeihinsä tai konsernin kokonaisriskeihin. Tällaiset makro- tai portfoliosuojauksen tai muuta rahoitusvälinettä suojaavan välineen käyttöön perustuvat hyödykejohdannaissopimukset olisi katsottava suojautumiseksi oheistoimintaa koskevia testejä sovellettaessa. Kun oheistoimintaa koskevia testejä soveltava henkilö käyttää portfolio- tai makrosuojausta, se ei välttämättä pysty osoittamaan yksi yhteen -suhdetta tietyn hyödykejohdannaisella toteutetun liiketoimen ja sellaisen suoraan kaupalliseen toimintaan ja rahoitustoimintaan liittyvän tietyn riskin välillä, jolta liiketoimella suojaudutaan. Suoraan kaupalliseen toimintaan ja rahoitustoimintaan liittyvät riskit saattavat olla luonteeltaan monitahoisia, ja niihin voi liittyä esimerkiksi useita maantieteellisiä markkinoita, useita tuotteita, aikahorisontteja tai yhteisöjä. Kyseisten riskien pienentämiseksi tehtyjen hyödykejohdannaissopimusten salkun taustalla voi olla monitahoisia riskienhallintajärjestelmiä. Tällöin riskienhallintajärjestelmien avulla olisi estettävä muussa kuin suojaamistarkoituksessa toteutettujen liiketoimien luokittelu suojautumiseksi ja annettava riittävän eritelty kuva suojaussalkusta niin, että spekulatiiviset osat on yksilöity ja luettu mukaan raja-arvoihin. Positioita ei saisi pitää kaupalliseen toimintaan liittyviä riskejä vähentävinä yksinomaan sillä perusteella, että ne ovat kokonaisuudessaan osa riskinvähennyssalkkua.

(17) Riski voi kehittyä ajan mittaan, ja jotta voidaan mukautua riskin kehittymiseen, hyödyke- tai päästöoikeusjohdannaiset, jotka tehtiin alun perin kaupalliseen toimintaan liittyvien riskien vähentämiseksi, saatetaan joutua kompensoimaan käyttämällä ylimääräisiä hyödyke- tai päästöoikeusjohdannaissopimuksia. Tämän seurauksena riskiltä voidaan suojautua hyödyke- tai päästöoikeusjohdannaissopimusten yhdistelmällä, mukaan lukien korvaavat hyödykejohdannaissopimukset, joilla korvataan sellaiset hyödykejohdannaissopimukset, jotka eivät enää liity kaupalliseen riskiin. Lisäksi sellaisen riskin kehittyminen, jonka vähentämiseksi on otettu positio hyödyke- tai päästöoikeusjohdannaisessa, ei saisi johtaa siihen, että kyseistä positiota ei enää hyväksytä alun perin etuoikeutetuksi liiketoimeksi.

(18) Komission delegoidulla asetuksella (EU) 2017/592 ([6]) täydennetään direktiiviä 2014/65/EU niiden perusteiden osalta, joilla määritetään, milloin toiminnan katsotaan olevan pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintaa. Mainittua direktiiviä on muutettu 16 päivänä helmikuuta 2021 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2021/338 ([7]) lisäämällä siihen uusia säännöksiä, jotka koskevat oheistoimintaa koskevaa vapautusta ja oheistoimintaa koskevia testejä ja joilla siirretään komissiolle valta antaa delegoitu säädös, jossa täsmennetään perusteet sen määrittämiseksi, milloin toimintaa on pidettävä pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintana konsernitasolla. Erityisesti yleistä markkinaosuutta koskeva testi on poistettu, koska hyödykejohdannaisten toimintaympäristö unionissa on muuttunut siinä määrin, että yleistä markkinaosuutta koskeva testi jättäisi yhteisöt oheistoimintaa koskevan vapautuksen ulkopuolelle, vaikkei niiden liiketoiminta olisikaan muuttunut. Lisäksi otetaan käyttöön vähimmäisraja-arvoa koskeva testi ja muutetaan kaupankäyntiä koskevan testin ja käytettyä pääomaa koskevan testin raja-arvoja. Sen vuoksi delegoitu asetus (EU) 2017/592 olisi kumottava ja korvattava tällä asetuksella,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Oheistoimintaa koskeva testin piiriin kuuluvat omaisuuseräluokat

Jotta direktiivin 2014/65/EU 2 artiklan 1 kohdan j alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden toimintaa voidaan pitää konsernin pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintana, sen on liityttävä yhteen tai useampaan seuraavista omaisuusluokista:

a) hyödykejohdannaiset, jotka liittyvät direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7 ja 10 kohdassa tarkoitettuun hyödykkeeseen tai kohde-etuuteen;

([6]) Komission delegoitu asetus (EU) 2017/592, annettu 1 päivänä joulukuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU täydentämisestä perusteita sen selvittämiseksi, milloin toiminta on katsottava pääasiallisen liiketoiminnan oheistoiminnaksi, koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 87, 31.3.2017, s. 492).

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2021/338, annettu 16 päivänä helmikuuta 2021, direktiivin 2014/65/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tiedonantovaatimuksista, tuotehallinnasta ja positiolimiiteistä sekä direktiivien 2013/36/EU ja (EU) 2019/878 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse niiden soveltamisesta sijoituspalveluyrityksiin covid-19-kriisistä elpymisen edistämiseksi (EUVL L 68, 26.2.2021, s. 14).

b) direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C osan 11 kohdassa tarkoitetut päästöoikeudet tai direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C osan 4 kohdassa tarkoitetut päästöoikeusjohdannaiset.

2 artikla

Oheistoimintaa koskevat testit

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetun henkilöiden toiminnan katsotaan olevan pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintaa konsernitasolla, jos se täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

a) unionissa kaupankäynnin kohteena olevien nettoarvon tilityksellä toteutettavien hyödykejohdannaisten, päästöoikeuksien tai päästöoikeusjohdannaisten, lukuun ottamatta kauppapaikassa kaupankäynnin kohteena olevat hyödykejohdannaiset, päästöoikeudet tai päästöoikeusjohdannaiset, 3 artiklan mukaisesti laskettu jäljellä olevan vastuun nettomäärän nimellisarvo alittaa kolmen miljardin euron vuosittaisen raja-arvon (vähimmäisraja-arvoa koskeva testi);

b) tällaisen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti lasketun toiminnan osuus on enintään 50 prosenttia 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti lasketusta konsernin muun kaupankäyntitoiminnan kokonaisvolyymista;

c) kyseisen toiminnan harjoittamiseen käytetty arvioitu pääoma, joka on laskettu 5 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti, on enintään 50 prosenttia 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta pääasiallisen liiketoiminnan harjoittamiseen konsernitasolla käytetystä pääomasta.

2. Konsernin katsotaan koostuvan emoyrityksestä ja kaikista sen tytäryrityksistä. Siihen sisältyvät yhteisöt, jotka sijaitsevat unionissa ja kolmansissa maissa, riippumatta siitä, onko konsernin päätoimipaikka unionissa vai sen ulkopuolella.

3 artikla

Vähimmäisraja-arvoa koskeva testi

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu jäljellä olevan vastuun nettomäärän nimellisarvo lasketaan edeltäneiden 12 kuukauden lopussa jäljellä olevan vastuun nettomäärien nimellisarvojen keskiarvona; nimellisarvoihin lasketaan mukaan kaikki nettoarvon tilityksellä toteutettavat hyödykejohdannais-, päästöoikeus- tai päästöoikeusjohdannaissopimukset, jotka konserniin kuuluva henkilö on tehnyt unionissa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut jäljellä olevan vastuun nettomäärän nimellisarvot lasketaan kaikkien sellaisten nettoarvon tilityksellä toteutettavien hyödykejohdannais-, päästöoikeus- tai päästöoikeusjohdannaissopimusten perusteella, joilla ei käydä kauppaa kauppapaikassa ja joissa unionissa sijaitseva henkilö on osapuolena 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla asianomaisella tilikaudella.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuihin nettoarvon tilityksellä toteutettaviin hyödykejohdannais-tai päästöoikeusjohdannaissopimuksiin sisällytetään kaikki johdannaissopimukset, jotka koskevat hyödykkeitä tai päästöoikeuksia ja jotka on toteutettava nettoarvon tilityksellä tai jotka voidaan toteuttaa nettoarvon tilityksellä jonkin osapuolen niin halutessa muutoin kuin maksukyvyttömyyden vuoksi tai sopimuksen päättyessä muusta syystä.

2. Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu yhteenlasku ei saa sisältää positioita, jotka liittyvät sopimuksiin, jotka johtuvat direktiivin 2014/65/EU 2 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista liiketoimista tai sopimuksiin, joiden osapuolena olevalla konserniin kuuluvalla henkilöllä on direktiivin 2014/65/EU tai direktiivin 2013/36/EU mukainen toimilupa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut jäljellä olevan vastuun nettomäärän nimellisarvot määritetään 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua nettoutusmenetelmää noudattaen.

4. Tässä artiklassa tarkoitetun yhteenlaskun tuloksena saadut arvot ilmaistaan euromääräisinä.

4 artikla

Kaupankäyntiä koskeva testi

1. Konserniin kuuluvan henkilön unionissa harjoittaman 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun toiminnan volyymi määritetään laskemalla yhteen kaikkien sellaisten hyödykejohdannais-, päästöoikeus- tai päästöoikeusjohdannaissopimusten bruttonimellisarvo, joiden osapuolena kyseinen henkilö on.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu yhteenlasku ei saa sisältää sopimuksia, jotka johtuvat direktiivin 2014/65/EU 2 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista liiketoimista, tai sopimuksia, joiden osapuolena olevalla konserniin kuuluvalla henkilöllä on direktiivin 2014/65/EU tai direktiivin 2013/36/EU mukainen toimilupa.

2. Konsernin 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun muun kaupankäynnin kokonaisvolyymi määritetään laskemalla yhteen kaikkien sellaisten hyödykejohdannais-, päästöoikeus- ja päästöoikeusjohdannaissopimusten bruttonimellisarvo, joiden osapuolena kyseiseen konserniin kuuluvat henkilöt ovat.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun yhteenlaskuun sisällytetään sopimukset, jotka johtuvat direktiivin 2014/65/EU 2 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista liiketoimista, ja sopimukset, joiden osapuolena olevalla konserniin kuuluvalla henkilöllä on direktiivin 2014/65/EU tai direktiivin 2013/36/EU mukainen toimilupa.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu kokonaismarkkinoiden kaupankäyntitoiminta määritetään laskemalla yhteen kaikkien sellaisten sopimusten bruttonimellisarvo, joilla ei käydä kauppaa kauppapaikalla ja joissa unionissa sijaitseva henkilö on osapuolena, sekä kaikkien sellaisten muiden sopimusten bruttonimellisarvo, joilla käydään kauppaa unionissa sijaitsevalla kauppapaikalla 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun asiaankuuluvan vuotuisen laskentajakson aikana.

4. Tässä artiklassa tarkoitetut yhteenlasketut arvot ilmaistaan euromääräisinä.

5 artikla

Käytettyä pääomaa koskeva testi

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun toiminnan harjoittamiseen käytetty arvioitu pääoma määritetään laskemalla yhteen seuraavat:

a) 15 prosenttia jokaisesta pitkästä tai lyhyestä nettopositiosta kerrottuna hyödykejohdannaisen, päästöoikeuden tai päästöoikeusjohdannaisen hinnalla;

b) 3 prosenttia pitkästä ja lyhyestä bruttopositiosta kerrottuna hyödykejohdannaisen, päästöoikeuden tai päästöoikeusjohdannaisen hinnalla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut positiot lasketaan kaikkien sellaisten sopimusten perusteella, joilla ei käydä kauppaa kauppapaikalla ja joissa unionissa sijaitseva henkilö on osapuolena, sekä kaikkien sellaisten muiden sopimusten perusteella, joilla käydään kauppaa unionissa sijaitsevalla kauppapaikalla 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun asiaankuuluvan vuotuisen laskentajakson aikana.

2. Edellä olevaa 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovellettaessa hyödykejohdannaiseen, päästöoikeuteen tai päästöoikeusjohdannaiseen liittyvä nettopositio unionissa määritetään nettouttamalla pitkät ja lyhyet positiot

a) jokaisessa hyödykejohdannaissopimusten tyypissä, jossa kohde-etuutena on tietty hyödyke, jolloin lasketaan nettopositio jokaista sellaista sopimustyyppiä kohti, jonka kohde-etuutena kyseinen hyödyke on;

b) päästöoikeussopimuksessa, jolloin lasketaan nettopositio kyseisessä päästöoikeussopimuksessa; tai

c) jokaisessa päästöoikeusjohdannaissopimusten tyypissä, jolloin lasketaan nettopositio jokaista päästöoikeusjohdannaissopimusten tyyppiä kohti.

Sovellettaessa 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa nettopositiot erityyppisissä sopimuksissa, joissa on kohde-etuutena sama hyödyke, tai erityyppisissä johdannaissopimuksissa, joissa on kohde-etuutena sama päästöoikeus, voidaan nettouttaa keskenään.

3. Sovellettaessa 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa bruttopositio hyödykejohdannais-, päästöoikeus- tai päästöoikeusjohdannaissopimuksessa määritetään laskemalla yhteen nettopositioiden itseisarvot kussakin sopimustyypissä, jonka kohde-etuutena on tietty hyödyke, kussakin päästöoikeussopimuksessa tai kussakin sopimustyypissä, jossa kohde-etuutena on tietty päästöoikeus.

Sovellettaessa 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa nettopositioita erityyppisissä johdannaissopimuksissa, joissa on kohde-etuutena sama hyödyke, tai erityyppisissä johdannaissopimuksissa, joissa on kohde-etuutena sama päästöoikeus, ei voida nettouttaa keskenään.

Arvioidun pääoman laskelma ei saa sisältää positioita, jotka johtuvat direktiivin 2014/65/EU 2 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista liiketoimista tai sopimuksista, joiden osapuolena olevalla konserniin kuuluvalla henkilöllä on direktiivin 2014/65/EU tai direktiivin 2013/36/EU mukainen toimilupa.

4. Konsernin pääasiallisen liiketoiminnan harjoittamiseen käytetty pääoma on konsernin taseen loppusumma, josta on vähennetty konsernin konsernitilinpäätökseen asiaankuuluvan vuotuisen laskentajakson päättyessä kirjatut lyhytaikaiset velat. Tätä kohtaa sovellettaessa lyhytaikaisella velalla tarkoitetaan velkaa, jonka maturiteetti on alle 12 kuukautta.

5. Tässä artiklassa tarkoitettujen laskelmien tuloksena saadut arvot ilmaistaan euromääräisinä.

6 artikla

Laskentamenetelmä

1. Edellä 3 artiklassa tarkoitetun vähimmäisraja-arvoa koskevan testin laskentaperusteena käytetään laskentapäivää edeltäviä kolmea vuotuista laskentajaksoa, jolloin tuloksena saatavien vuotuisten arvojen yksinkertaista keskiarvoa verrataan 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun raja-arvoon. Edellä 4 artiklassa tarkoitetun kaupankäynnin volyymin ja 5 artiklassa tarkoitetun käytetyn pääoman laskenta perustuu päivittäisen kaupankäyntitoiminnan tai tähän kaupankäyntitoimintaan käytetyn arvioidun pääoman laskentapäivää edeltäviltä kolmelta vuotuiselta laskentajaksolta laskettuun yksinkertaiseen keskiarvoon. Laskelmat tehdään vuosittain sen kalenterivuoden ensimmäisellä neljänneksellä, joka seuraa vuotuista laskentajaksoa, jolloin tuloksena saatavien vuotuisten arvojen yksinkertaista keskiarvoa verrataan 2 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuihin vastaaviin raja-arvoihin.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa vuotuisella laskentajaksolla tarkoitetaan jaksoa, joka alkaa tietyn vuoden tammikuun 1 päivänä ja päättyy saman vuoden joulukuun 31 päivänä.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa kaupankäynnin volyymin tai kaupankäyntiin käytetyn arvioidun pääoman laskennassa, joka suoritetaan vuonna 2022, otetaan huomioon kolme edeltävää vuotuista laskentajaksoa, jotka alkavat 1 päivänä tammikuuta 2019, 1 päivänä tammikuuta 2020 ja 1 päivänä tammikuuta 2021, ja vuonna 2023 suoritettavassa laskennassa otetaan huomioon kolme edeltävää vuotuista laskentajaksoa, jotka alkavat 1 päivänä tammikuuta 2020, 1 päivänä tammikuuta 2021 ja 1 päivänä tammikuuta 2022.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, päivittäisen kaupankäyntitoiminnan tai tällaiseen kaupankäyntitoimintaan käytetyn arvioidun pääoman laskemisen viitejakso käsittää ainoastaan viimeisimmän vuotuisen laskentajakson, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) päivittäinen kaupankäyntitoiminta tai tällaiseen kaupankäyntitoimintaan käytetty arvioitu pääoma on vähentynyt yli 10 prosenttia, kun aikaisinta kolmesta edeltävästä vuotuisesta laskentajaksosta verrataan viimeisimpään vuotuiseen laskentajaksoon; sekä

b) päivittäinen kaupankäyntitoiminta tai tällaiseen kaupankäyntitoimintaan käytetty arvioitu pääoma viimeisimmällä kolmesta vuotuisesta laskentajaksosta on kahta edeltävää laskentajaksoa vähäisempää.

7 artikla

Riskejä vähentäväksi katsottavat liiketoimet

1. Direktiivin 2014/65/EU 2 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan b alakohtaa sovellettaessa johdannaisilla toteutetun liiketoimen katsotaan vähentävän objektiivisesti mitattavalla tavalla kaupalliseen toimintaan tai rahoitustoimintaan suoraan liittyviä riskejä, kun yksi tai useampi seuraavista perusteista täyttyy:

a) liiketoimella vähennetään riskejä, jotka johtuvat mahdollisesta muutoksesta sellaisten omaisuuserien, palvelujen, tuotantopanosten, tuotteiden, hyödykkeiden tai vastuiden arvossa, jotka henkilö tai sen konserni omistaa, tuottaa, valmistaa, käsittelee, tarjoaa, ostaa, pitää kaupan, liisaa, myy tai hankkii taikka jotka kyseinen henkilö tai konserni voi kohtuudella odottaa omistavansa, tuottavansa, valmistavansa, käsittelevänsä, tarjoavansa, ostavansa, pitävänsä kaupan, liisaavansa, myyvänsä tai hankkivansa osana tavanomaista liiketoimintaansa;

b) liiketoimi kattaa riskit, jotka johtuvat korkojen, inflaatioasteen, valuuttakurssien tai luottoriskin vaihtelun mahdollisesti aiheuttamista välillisistä vaikutuksista a alakohdassa tarkoitettujen omaisuuserien, palvelujen, tuotantopanosten, tuotteiden, hyödykkeiden tai vastuiden arvoon;

c) liiketoimi voidaan katsoa suojaussopimukseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 ([8]) 3 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien (IFRS-standardit) nojalla.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa riskejä vähentäväksi katsottava liiketoimi on yksin tai yhdessä muiden johdannaisten kanssa sellainen, josta finanssialan ulkopuolinen yhteisö

a) kuvaa seuraavia sisäisissä toimintalinjoissaan:

   i) kaupalliseen toimintaan tai rahoitustoimintaan suoraan liittyvien riskien vähentämiseen käytetyt salkkuihin sisältyvät hyödykejohdannais-, päästöoikeus- tai päästöoikeusjohdannaissopimusten tyypit sekä niiden hyväksyttävyyskriteerit;

   ii) salkun ja salkun avulla vähennettävien riskien välinen yhteys;

   iii) toimenpiteet, joilla varmistetaan, että kyseisiä sopimuksia koskevilla liiketoimilla ei ole muuta tarkoitusta kuin kattaa riskejä, jotka liittyvät suoraan finanssialan ulkopuolisen yhteisön kaupalliseen toimintaan tai rahoitustoimintaan, ja että liiketoimet, joilla on muu tarkoitus, ovat selvästi tunnistettavissa;

b) pystyy esittämään riittävän eritellyn kuvan salkuista hyödykejohdannaisten, päästöoikeuksien tai päästöoikeusjohdannaisten luokkien, kohde-etuutena olevan hyödykkeen, aikahorisontin ja muiden olennaisten tekijöiden osalta.

8 artikla

Kumoaminen

Kumotaan delegoitu asetus (EU) 2017/592.

Viittauksia delegoituun asetukseen (EU) 2017/592 pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

9 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta (EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä heinäkuuta 2021.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE

Vastaavuustaulukko

Tämä asetus	Delegoitu asetus (EU) 2017/592
1 artikla	2 artiklan 1 kohta
2 artikla	1 artikla
3 artikla	2 artiklan 2, 3 ja 4 kohta 3 artiklan 3 ja 4 kohta
4 artikla	2 artiklan 2, 3 ja 4 kohta 3 artiklan 1 kohdan a alakohta, 3 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta, 3 artiklan 3 ja 4 kohta
5 artikla	3 artiklan 1 kohdan b alakohta, 3 artiklan 5–10 kohta
6 artikla	4 artikla
7 artikla	5 artikla
8 artikla	–
9 artikla	6 artikla